

Gosp. dr. Tominšek priznava, da grški pouk ne doseže mnogo, a vzrokov išče v slabih učiteljih in pa v tem, da je — to naglaša najodločneje — »nesposoben za višji pouk velik del gimnazijske mladine«; zato zahteva, naj gimnazija »vedno ostreje naglaša svojo nalogo kot vzgajališče višjih duhov ter **brezobzirno** odklanja vse tiste, ki ne sodijo vanje« (str. 18., prim. še str. 30.). Ta »brezobzirnost« dirne; zakaj znano je, da često enostranski nadarjeni otroci uspevajo v poedinih predmetih manj; ali naj jim radi slabših uspehov v grščini zatvorimo gimnazijska vrata? Saj se vendar pogosto celo od maturanta zahteva, da pokaže le v nekaterih predmetih, ki so že nekako njegova stroka, osobito znanje. Ako za kak predmet ni najti sposobnih učiteljev niti sposobnih učencev, potem je žrtvovati predmet, ne mladine; kajti tedaj je v predmetu iskati vzrokov neuspešnega dela.

Skoro bi prekoračil meje odmerjenega mi prostora. Dr. Tominškova razprava daje pobudo in je med Slovenci že zato zanimiva, ker je malo takih učiteljev grščine in latinščine, ki bi se kakor dr. Tominšek oduševljali za idealno stran teh učnih predmetov. Želim »Ped. Letopisu« obilo čitalcev med našimi profesorji, katerih veliko število pogrešam med društveniki vrle »Slov. Šolske Matice«.

Dr. Fran Ilešič.

Janka Kersnika zbrani spisi, uredil dr. Vladimir Levec, zvezek III., sešitek I. »Rošlin in Vrjanko«. Založil L. Schwentner. V Ljubljani 1903. Cena K 2'50, po pošti K 2'60.

Ali je to domišljija, ali je res — meni se zdi, kakor da naše čitajoče občinstvo vsakega novega zvezka Kersnikovih povesti nestrpno pričakuje. Naravno bi bilo pač, če bi bilo tako! Saj imamo le malo pisateljev, iz katerih proizvodov bi odsevalo tako jasno in neskaljeno naše življenje kakor v Kersnikovih. Vsekakor se nam ne vidi potrebno, podžigati naše občinstvo, da si kupi Kersnika. Želimo le, da bi ga imeli že skoro celega skup v lepi Schwentnerjevi izdaji.

Z.

Grščina ob prehodu v 20. stoletje. Ponatis iz »Pedagoškega Letopisa«. II. zvezek, 1902. Spisal dr. Jos. Tominšek. Brošurica, o katere vsebini prinašamo na drugem mestu oceno, se dobiva pri L. Schwentnerju po 50 h komad. Ta razprava je pisana s toli toplim čuvstvom in tako iskreno vnemo za stvar, da jo bo s pravo slastjo čital celo tisti, ki morda ne pritrjuje povsem načelom gosp. pisatelja. Zato kar nič ne dvomimo, da bode zaloga te knjižice, ki ni preobila, hitro zasežena.

Zaščitnikom Levčevega pravopisa v novič v preudarek. Spisal profesor V. Bežek. Pod tem naslovom je izšla v Celju v tiskarni D. Hribarja brošurica, ki obsega svoje dni v »Ljubljanskem Zvonu« in »Popotniku« natisnjeno polemiko proti profesorju dr. Štreklju in p. Škrabcu zaradi slovenskega pravopisa. Vprašanje, katero razpravlja tu prof. Bežek, je tako važno in aktualno in za nas vse tolikega pomena, da se mora temeljito seznaniti z njim pač vsakdo, ki se prišteva k inteligenci. Zato bi bilo odveč, priporočati to delo šele v nakupovanje. — Cena?

Dr. K. Hinterlechner: O petrografskih svojstvih nekaterih hribin iz zapadnočeškega kambrija in iz sosednjega ozemlja. Separatni odtisk iz »Věstnika kral. češke družbe znanosti v Pragi« 1902. Predloženo v seji dne 30. maja 1902. Praga 1903. Str. 58. —